© Editura EIKON
Cluj-Napoca, str. Bucureşti nr. 3A
Redacţia: tel 0364-117252; 0728-084801; 0728-084802
e-mail: edituraeikon@yahoo.com
Difuzare: tel/fax 0364-117246; 0728-084803
e-mail: eikondifuzare@yahoo.com
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată CNCSIS (cod 132)

ISBN 978-973-757-328-5

Tehnoredactor: Ioachim GHERMAN

Editor: Valentin AJDER

Imagine coperta I: Vedere de pe Muntele Măslinilor
Imagine coperta IV: Mozaic din Biserica Sfântului Mormânt

MAICA ANDREEA BAGHIU

IERUSALIM
URME DUMNEZEIEȘTI

EIKON
CLUJ-NAPOCA, 2010

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

Maica Andreea îi roagă pe cititori să o ierte pentru greşelile pe care le-a făcut fără de voie în scrierea ei şi dacă le-au fost de folos însemnările acestea, dacă binevoiesc, să o pomenească în rugăciunile lor către Bunul Dumnezeu.

CUPRINS

Câteva lămuriri 5

PARTEA I
O CĂLĂTORIE LA IERUSALIM 7

Cuvânt înainte 9
O călătorie la Ierusalim 11
Plecarea 11
Prima zi în Ierusalim 13
Mormântul Maicii Domnului 13
Biserica Sfântului Mormânt 15
Biserica Sfintei Învieri 18
A doua zi la Ierusalim. Spălarea picioarelor 19
A treia zi la Ierusalim. Drumul Crucii 21
A patra zi la Ierusalim. Lumina Sfântă din cer 23
A cincia zi la Ierusalim. Ziua de Paşti 24
A şasea zi [A doua zi de Paşti] 25
Grădina Ghetsimani. Muntele Măslinilor şi Elonul 25
Mănăstirea Maria Magdalena 26
A şaptea zi [A treia zi de Paşti] şi a opta zi 30
Muntele Sinai 30
A noua zi. La Marea Roşie 37
A zecea zi 37
Muntele Sion 37
Zidul Plângerii 38
Foişorul Cinei de Taină 39
Biserica Adormirii Maicii Domnului 40
Mormântul Proorocului şi Împăratului David 41

A unsprezecea zi 41
Bethleemul 41
Apa Siluamului 43
A douăsprezecea zi. Incarem 45
A treisprezecea zi.
Mănăstirea Sfântului Gheorghe Hozevitul 48
A patrusprezecea zi. Hebronul 53
A cincisprezecea zi. Betania 55
A şaisprezecea zi. Sfânta Melania 56
A şaptesprezecea zi.
Galileea, Nazaret, Taborul şi Iordanul 58
Noaptea la Sfântul Mormânt 63
Întoarcerea în țară 64
Cuvinte umilicioase pentru Ierusalim 66

PARTEA A II-A
POEZII SACRE DE SUFLET FOLOSITOARE 69

Din amintirea locurilor sfinte 71
Ierusalim, Cetate Sfântă 73
Muntele Sinai 76
Nostalgie 79
Patimile Domnului 81
Tânguirea Maicii Domnului pentru patimile
şi moartea Fiului Său 90
Învierea Domnului 98
Sfântul Ioan Românul 100
Înşelăciunea Vieții 104
Cereasca primăvară 106
Iluzie Sfântă 108
Grădina Ghetsimani 110
Simbolul vieții 113

La Marea Galileii 115
Iordanul 117
La Adormirea Maicii Domnului 119
Floarea României 123
O zi de primăvară 126
La moartea unei monahii 129
Pastel 133
Spre cimitir 134
Naşterea Domnului 138
Versuri de laudă pentru Țara Sfântă 141
Moartea neprevăzută 146
Recunoştința 148
Patimile trupeşti 151
Mama 153
Sosirea primăverii 155
Salcia jelită 157
Doamne Dumnezeul nostru 159
Semnul Sfintei Cruci 162
Slove pe mormânt 165
Prosternare 168
Pentru mine, omul 169
Dorul în Țara Sfântă 173
Versuri de rugăciune către Maica Domnului 176
Pasăre cu pene negre 183
Cugetare folositoare de suflet pentru moartea
păcătosului şi pentru moartea dreptului 185
La răstignirea Domnului 197
Apolog 199
Versuri de umilință pentru cei care se pocăiesc 202

Cuvânt de încheiere 208

O CĂLĂTORIE LA IERUSALIM

Plecarea

Când a fost voia lui Dumnezeu să merg pe locurile Bibliei, să mă închin pe Sfintele urme ale Mântuitorului nostru Iisus Hristos, a trebuit mai întâi să iau blagoslovenie de la Maica Stareță.

Apoi s-au făcut demersurile pentru plecare, întâi cu cererile, pentru ca să primim aprobarea din partea Sfintei Mitropolii şi apoi la Departamentul Cultelor.

De la Mănăstirea Văratec, am plecat patru maici în acest pelerinaj la Ierusalim, şi anume: maica Emilia Botezatu, maica Filofteia Ciobanu, maica Timoteia Bulai şi eu, maica Andreea Baghiu.

După ce ni s-au dat aprobările, ne-am dus cu ele la Miliția din Județ pentru a lua şi de acolo aprobarea şi a ne face demersurile pentru obținerea paşaportului.

După primirea paşaportului, ne-am obținut biletele pentru avion. Dumnezeu a rânduit ca plecarea noastră din țară să fie pe data de 9 aprilie 1985, într-o marți, în săptămâna Sfintelor Patimi. Am plecat înainte cu o zi spre Bucureşti, unde am poposit o noapte la Mănăstirea Antim, după care cu un taxi ne-am deplasat la Aeroport. Acolo, după ce am trecut prin toate formalitățile de control vamal, am pornit spre avion. Avionul a zburat direct de la Bucureşti la Tel Aviv.

Cu multă emoție dar şi cu multă bucurie, ne-am urcat în avion şi un fior sfânt mi-a pătruns întreaga ființă gândindu-mă la acele locuri sfinte pe care urma în curând să le văd, dar mai ales să mă închin şi să le sărut.

Plecarea din Bucureşti a fost la orele 20. După ce ne-am aranjat pe locurile rezervate, eu am scos o cărticică de rugăciuni şi am început să ne rugăm lui Dumnezeu să ne păzească sănătoase şi să ne apere în timpul acestei călătorii.

Avionul şi-a luat zborul încetul cu încetul, depărtându-se de pământ şi în câteva clipe ne-am văzut printre nori – între cer şi pământ – şi asta la o înălțime de aproape 10.000 m. Trecerea noastră din România a fost pe Marea Neagră, peste Turcia, Marea Mediterană şi apoi Israel.

Adesea în timpul călătoriei, mă uitam pe geam la cerul înstelat şi nesfârşit; iar când priveam înspre pământ nu vedeam altceva, decât un întuneric la fel de nesfârşit şi înfiorător; unde erau însă locuitorii se vedeau luminile ca nişte făclii foarte mici care ne bucurau pe noi, cei care treceam prin văzduh.

După 2 ore şi 20 de minute de zbor, am ajuns cu ajutorul lui Dumnezeu în Țara Sfântă – acolo unde s-au săvârşit Tainele Mântuirii omeneşti şi unde s-a scris şi împlinit toată Sfânta Scriptură.

Am ajuns la ora 22.20, în noaptea adâncă. Ce frumoasă se vede Țara Sfântă din avion! E ca un cer împodobit cu mii şi mii de stele, care mai de care mai gălbui, mai argintii.

Când am coborât din avion, am avut impresia că mă aflu pe altă lume. Altfel de copaci, altfel de climă şi mai ales altfel de oameni. Cu multă emoție şi bucurie, am făcut primul pas pe pământul sfânt şi am zis: „Slavă Ție Dumnezeul nostru, Slavă Ție! Slavă Ție că m-ai învrednicit şi pe mine, nevrednica, să calc pe sfintele Tale urme!"

După ce am trecut şi prin controlul vamal din Israel, am luat un taxi care ne-a dus la Căminul nostru românesc. În drum spre Cămin, priveam din maşină cu bucurie şi cu sfială pământul sfânt, pe care Stăpânul Hristos adeseori a umblat şi l-a sfințit cu sfintele Sale picioare.

La Cămin am ajuns la orele 1 noaptea. Acolo ne aşteptau reprezentantul Bisericii Ortodoxe Române, Părintele Teofil, împreună cu câteva maici române care ne-au condus pe fiecare dintre noi la camerele rezervate şi îndată ne-am şi culcat, căci era deja destul de târziu.

Prima zi în Ierusalim

În prima zi a sosirii noastre în Țara Sfântă, după ce ne-am sculat, la orele 6.30, am plecat, cu ajutorul lui Dumnezeu, spre Sfântul Mormânt al Maicii Domnului, care este în Grădina Ghetsimani. Până aici am mers pe jos, deoarece erau numai 2-3 km de la Căminul nostru. Grădina Ghetsimani este un loc plin de evenimente multe şi sfinte. Este aşezată într-o vale care se cheamă Valea Cedrilor sau Ghedron. Privind din această vale, în dreapta, numaidecât, este Valea lui Iosafat. Deşi i se spune vale, ea este puțin ridicată dinspre Ghedron spre Cetatea Ierusalimului şi este plină de morminte evreieşti. Tot în dreapta, însă, pe muntele Sion, este zidită Cetatea Ierusalimului, care este paralelă cu Valea Cedrilor. Iar în stânga se află Muntele Măslinilor şi Muntele Eleon sau al Înălțării Domnului.

Mormântul Maicii Domnului

Biserica în care este Mormântul Maicii Domnului este săpată în piatră subterană, iar Mormântul Maicii Domnului se află în Biserică, într-un loc în care, pentru a ajunge, se coboară pe 60 de trepte. Această Biserică este foarte împodobită cu sute de candele, care mai de care mai prețioase şi mai frumoase. În mijlocul Bisericii se află cupola mică a Sfântului Mormânt al Maicii

Domnului. Sfântul Mormânt al Maicii Domnului este original - nerefăcut - dar este acoperit cu o lespede de marmură, care serveşte şi de Sfânta Masă, atunci când se oficiază Sfânta Liturghie. De asemenea, de jur împrejur sunt nişte vitrine de sticlă, prin care se vede lămurit partea dinăuntru a Mormântului în care a stat Maica Domnului, până la mutarea Ei la cer. Tot în această Biserică, urcând câteva trepte, ajungem la Mormântul Sfinţilor Părinţi Ioachim şi Ana.

După ce ne-am închinat cu multă evlavie şi recunoştinţă pentru toate binefacerile care ni le revarsă Maica Domnului, am pornit mai departe la Biserica Sfântului Întâiului Mucenic şi Arhidiacon Ştefan. Această Biserică se află între Grădina Ghetsimani şi Valea lui Iosafat. Aici Sfântul Mucenic şi Arhidiacon Ştefan a fost ucis cu pietre de către evrei, după ce a fost scos din Cetatea Ierusalimului pe o poartă care se chema „Poarta Leilor", iar azi, „Poarta Sfântului Ştefan". Biserica ortodoxă nu este prea mare dar este importantă pentru că aici şi-a vărsat sângele pentru Hristos primul mărturisitor şi mucenic, în vârstă numai de 18 ani.

Lângă Biserică, se coboară câteva trepte şi imediat se găseşte locul original unde Sfântul Ştefan a fost împroşcat cu pietre; iar după ucidere a fost aruncat într-o groapă, care se vede până azi. Aici ne-am amintit cu mare durere de uciderea nemiloasă a tânărului viteaz, precum şi de răbdarea lui. Cu lacrimi în ochi am sărutat şi noi aceste locuri tragice şi sfinte şi am rugat pe bunul mucenic să ne ajute şi nouă pe calea mântuirii noastre.

Lăsând Biserica Sfântului Ştefan, în urmă, am pornit mai departe spre Cetatea Ierusalimului. În dreapta Cetăţii am privit din depărtare „Poarta de Aur" care se află în zidul Cetăţii, paralel cu Valea lui Iosafat. Prin această poartă a intrat Mântuitorul în triumf, călare pe mânzul Asinei şi mulţi îi aşterneau în cale ramuri

de finic şi îi strigau „Osana, Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, iar pruncii Îl lăudau şi se bucurau. Această poartă a fost închisă din zavistia evreilor care şi-au pus în faţa ei, mormintele.

Aici, în Valea lui Iosofat, unde îşi au mormintele evreii, se spune că va fi Judecata de Apoi. Aici va sta Domnul la a doua venire a Sa pentru ca să judece vii şi morţii.

După ce am privit şi „Poarta de Aur", am intrat în Sfânta Cetate prin poarta Sfântului Ştefan şi ne-am dus direct la Sfânta Golgota.

Biserica Sfântului Mormânt

Aceasta nu este o Biserică obişnuită, ca la noi. Ea se numeşte Biserică, dar în realitate este ca o cetate puternică, cu zeci de încăperi şi sfinte Altare. Unele deasupra, altele dedesubt, iar altele pe de lături.

La intrarea în Sfânta Biserică, chiar la uşă este un stâlp crăpat pe mijloc. Despre acest stâlp ni s-a spus că pe vremea când ocupau locurile sfinte catolicii, aceştia au vrut să scoată afară cu forţa pe Patriarhul ortodox de la Sfântul Mormânt, tocmai atunci când dânsul se pregătea să primească Lumina Sfântă din Cer, în Sâmbăta Mare. L-au pus pe Papă în locul lui, ca prin el să vină Sfânta Lumină. Iar Patriarhul ortodox stătea afară la uşa Bisericii şi plângea. În clipa când trebuia să coboare Sfânta Lumină, ea n-a mai venit deasupra Mormântului, unde stătea Papa cel catolic – ci Lumina Sfântă a venit în stâlpul de care se rezemase Patriarhul ortodox plângând. De atunci nimeni nu a mai îndrăznit să mai facă rău ortodocşilor.

La vreo 10 m. de la intrarea în Sfânta Biserică se află „Piatra Ungerii", care este de 2,5 m. lungime şi de 1 m. lăţime. Ea este şlefuită de sărutarea şi prosternarea credincioşilor. Pe această

Piatră a Ungerii, a fost Domnul întins mort şi uns cu smirnă şi cu aloe, după care a fost înfăşurat în giulgiu pentru a fi pus în Mormânt.

Cu multă frică şi evlavie am mers şi noi de ne-am închinat şi am sărutat Sfânta Piatră, având în faţa noastră imaginea trupului gol şi fără cinste, al Mântuitorului, cu mâinile şi picioarele străpunse de piroane, cum era purtat pe mâinile bunilor săi sfetnici şi ne-am înfricoşat.

De la Piatra Ungerii, spre dreapta la câţiva paşi, se află scările ce urcă la Sfânta Golgota. Sunt 33 de trepte. După ce am urcat aceste trepte, am ajuns la Sfânta Golgota - sau Locul Căpăţânei - unde Hristos Dumnezeul nostru a fost răstignit de bunăvoie pe Cruce, pentru răscumpărarea păcatului strămoşesc şi pentru mântuirea noastră.

Aici Domnul au fost răstignit între doi tâlhari, aici a răbdat moarte de ocară, ca noi să fim răbdători, aici a spus cele din urmă cuvinte Preacuratei Maici Sale, care se afla doborâtă de durere, aici Domnul a făgăduit tâlharului Raiul; aici a fost adăpat cu fiere şi cu oţet. Aici a fost străpuns cu suliţa în coastă, aici Ana şi Caiafa - marii arhierei - împreună cu mulţimea evreilor şi-au bătut joc de Domnul şi L-au scuipat şi i-au zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce". Aici Domnul şi Stăpânul nostru a încredinţat pe preacurata sa mamă Ucenicului său cel iubit.

Golgota este locul unde Domnul şi-a vărsat sângele Său pe capul lui Adam. Pentru că se spune că atunci când Domnul şi-a dat Duhul, o piatră mare care se afla acolo pe Golgota, sub Sfânta Cruce, s-a crăpat în două şi în ea se afla căpăţâna lui Adam, iar sfântul sânge al Domnului a curs pe acea căpăţână.

Acum pe Golgota se află o Cruce cu chipul Domnului răstignit, iar în dreapta se află pictată Maica Domnului şi în stânga se află pictat Sfântul Ioan Evanghelistul.

Acest loc al Golgotei nu este prea larg, ci pătrat, cca. 22 pe 20 de m. Înaintea Sfintei Cruci este o masă care serveşte la oficierea Sfintei Liturghii, iar sub această masă este locul unde a fost înfiptă Crucea Domnului. Aici sunt sute de candele, care mai de care mai strălucitoare, mai preţioase şi mai frumoase.

Cu multă emoţie şi credinţă, am mers şi noi şi am sărutat acest loc sfânt şi ne-am spus fiecare rugăciunile noastre de mulţumire şi de cerere, după care am pomenit pe fiecare pe ai noştri, vii şi adormiţi.

Cu adevărat aici te cuprind cel mai mult spaima şi frica împreună cu lacrimile fierbinţi, având înainte pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, răstignit pe cruce între doi tâlhari pentru păcatele noastre.

„Cele cereşti s-au înfricoşat, pământul s-a cutremurat, soarele s-a întunecat, pietrele s-au despicat şi toată făptura s-a tulburat, văzând pe Făcătorul Său pe cruce răstignit".

Oare noi păcătoşii pentru care Te-ai răstignit Hristoase, ce vom da în schimb? Cu adevărat moartea de o vom răbda, sângele de ni-l vom da, sau altceva de vom răbda, nu ajunge nici pe departe spre lauda şi mulţumirea Ta. Dar Tu, Stăpâne, Hristoase, Cel ce bine ai voit aşa pentru mântuirea noastră, dă-ne nouă putere ca să răbdăm măcar micile necinstiri ce ni se fac pentru păcatele noastre, ca prin mila Ta să ajungem şi noi nevrednicii întru Împărăţia Ta. Amin!

După ce ne-am închinat la Sfânta Golgota, ne-am dus la locul unde a leşinat Maica Domnului. Acest loc se află cam de la Piatra Ungerii cca. vreo 20 de m spre stânga, iar Sfântul Mormânt al Domnului este cam la 10 m.

Sfântul Mormânt al Domnului nu are Biserică aparte, ci este în aceeaşi clădire. El are o mică cupolă de aproximativ 6 m înălţime şi 4-5 m lăţime.